

[Jørgen Jørgensen.]

erhvervsdrivende — og Skattemyndighederne om, hvorvidt Skatteyderens Opgørelse var rigtig, eller den Opgørelse, Skattemyndighederne kom til, var rigtig. Derfor tror jeg, det vilde være en Betygelse — og det maa vel ogsaa være Hensigten — om en saadan Opgørelse paa Stedet skulde foretages af branchekyndige Folk. Ellers har man jo ikke nogen Sikkerhed for, at den er rigtigere end den paagældendes egen Opgørelse. Der er maaske Sikkerhed for, at den skattemæssig er mere værd, men om den er rigtigere, vil i alt Fald kunne diskuteres.

Man har nu Valget mellem mere Kontrol med Ligningen eller ogsaa højere Straf for de enkelte Forseelser, og den højtærede Finansminister har valgt at følge Skattekommisionens Indstilling i det store og hele med mere Kontrol, det man populært kalder mere Posekiggeri. Der er ingen anden Udvej, medmindre man gaar til højere og strengere Straffe for Skatteforseelser, hvorved man vilde kunne fylde vore Fængsler med mange Mennesker. Jeg tror ikke, den Vej er bedre. Jeg tror, det er bedre at prøve paa at opdrage Befolkningen til en anden Skattemoral og se, om ikke det kan lykkes, forinden man skrider til mere drastiske Former.

Jeg anbefaler derfor paa mit Partis Vegne det foreliggende Lovforslag til en hurtig og velvillig Behandling, idet der vel kan være et Par enkelte Ting, vi kan tale med den højtærede Minister om i Udvalget.

Martin Sørensen (Peterslund): Det Skatteraad, som jeg i 27 Aar har haft den Ære at være Formand for, har i den lange Tid bestræbt sig for at faa Skatteyderne til at opgive deres Formue. Vi havde nok tænkt, det var vanskeligt at faa nogen til at lave den rigtige Indkomstopgørelse — det er næsten kun dem, der har Bogholderiuddannelse, der er i Stand til at lave en rigtig Indkomstopgørelse —, og en fejlagtig Indkomstopgørelse er meget værre end slet ingen. Vi har den Grundopfattelse, at naar blot man har faaet opgivet den rigtige Formue ved Aarets Begyndelse og ved Aarets Slutning og saa har Sogneraadets Skøn over Privatforbruget — det er ikke altid helt rigtigt; men det er jo almindeligt, at Skatteraadet lægger lidt til paa den Konto —, saa har man et bedre Grundlag end de tilfældigt henkastede Tal, som en Mand for at sikre sig imod, at han bliver sat 25 pCt. op, sætter et eller andet Sted i Indkomstrubrikken. I de Sogneraadsmøder, vi hvert Aar har holdt i Skatte kredsen, har

man meget stærkt tilskyndet Skatteyderne til i alle Tilfælde at opgive deres Formue. Desværre maa man erkende, at Opgørelsen pr. 23. Juli 1945 beredte os nogen Skuffelse. Det viste sig nemlig, at der var en Del, som vi ikke havde tænkt os havde været saa flittige og sparsommelige, at de havde opsamlet et saa stort Beløb, som Opgørelsen viste. Men nogen Fremgang har der været derude med Hensyn til Selvangivelse af Formuen. Naar Maskerne nu bliver mindre, skal det ærede Medlem nok faa at se, at det i det væsentlige er de smaa, der har holdt sig tilbage, Tjenestefolk, mindre Erhvervsdrivende og Tjenestemænd, som ikke har nogen stor Formue eller har en Formue, som de i alt Fald ikke har regnet med at skulle opgive. Der er ogsaa mange, der har været af den forkerte Opfattelse, at Formuer under 10 000 Kr. behøvede de overhovedet ikke at opgive, fordi disse ikke er skattepligtige.

Jeg har ikke stort at indvende mod de foreslaaede Strafferegler i Lovforslagets § 1 i Erkendelse af, at Erfaringen har vist, at det er nødvendigt at gaa til mere rigøristiske Forholdsregler for at faa fremtvunget Selvangivelse af Formuerne. Jeg tror, at det Antal, som vil falde ind under Straffebestemmelserne, bliver ret stort. Disse Mennesker er jo ikke vant til at opgive Formuerne paa Selvangivelserne, og der vil navnlig i det første Aar temmelig sikkert dukke en hel Del op, ja, maaske saa mange, at det antagelig vil øge Arbejdet for baade Sogneraad, Skatteraad og til syvende og sidst ogsaa for Myndighederne her i København.

Derimod er jeg noget betænkelig ved Reglerne i Lovforslagets § 2 angaaende Fremtvingelse af Selvangivelse af Indkomst. Det er, som allerede nævnt, kun et Faatal af de smaa Skatteydere, der indgiver Selvangivelse og er i Stand til at udfærdige en Selvangivelse, som har nogen Værdi. Det er jo ikke saa let en Sag at lave en rigtig Selvangivelse, og jeg vil tro, at den Fremgangsmaade, der har været anvendt af Sogneraadene og Skatteraadene — det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen mente, det særlig var i Vestjylland, vi benyttede denne Fremgangsmaade med at undlade at indgive Selvangivelse for Indkomsten — har sine Fordele. Jeg vil i denne Forbindelse henvise det ærede Medlem til at læse i Kommunal Aarbog, hvor der findes en Statistik over Landbrugets Skatteansættelser for hele Landet; der vil det ærede Medlem faa at se den efter hans Formening sikkert mærkværdige Ting, at Ansættelserne ligger ikke saa lidt højere i Vestjylland end